

Девета вече година.

Девета вече година
Сѣ съмъ по пуста чужбина,
Де гиди, моме Милено,
Де гиди вино червено !

И деветъ още да ходя,
Пакъ нѣма хайръ да видя,
Милено, пиле шарено,
Милено, цвѣте алено.

Денъ за тебе лудѣя,
Нощъ за тѣбе купнея,
Милено, люта ракия,
Милено, черна магия.

Кога ще да се завърна,
Та тебе да си пригърна,
Милено, пуста прѣвнина,
Милено, цвѣте в' градина !

Сава Красивинъ.

Сладка, хубава Невѣно,
Име сладко носишъ ти,
Колчимъ бива промълвено
Сладко на душа кѣнти.

Дѣто и да съмъ — мълвя го,
Шушна го въ сѣня си азъ,
По небесний сводъ, чета го,
Чувамъ го и въ бойни бѣсъ.